

Kdysi škola, dnes sídlo premiéra

Název emise: 120 let od otevření Strakovy akademie

Den vydání: 8. března 2017

Hodnota: 24 Kč – č. 918 (ČP)

Výtvarný návrh: Marina Richterová

Rozměr známky, obrazu: 40 x 23 mm

Tisk: Poštovní tiskárna cenin, Praha

Druh tisku: plnobarevný OF

Tisková forma: 4x 50

Papír: ofsetový

Náklad: 500 tis.

FDC: OF v barvě černé; **Tisk:** PTC Praha

Náklad FDC: 3.400

smutný příběh té Hlávkovy, z obecnějších případů pak historie Domu umělců na pražském Mánesově nábřeží, zabraného za první republiky pro Národní shromáždění, případ vily prezidenta Beneše v Sezimově Ústí a mohli bychom pokračovat).

Známku navrhla Marina Richterová, a její typický rukopis je na ní znát. Samozřejmě není lehké do

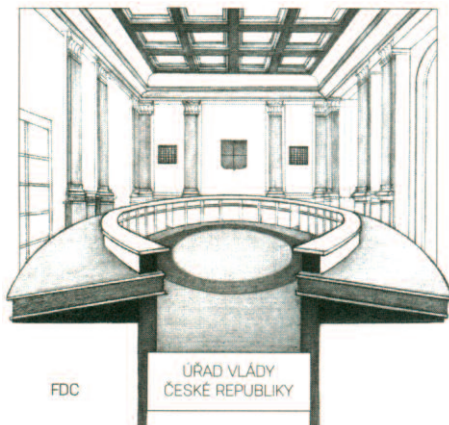
malého formátu sméstnat tak rozlehlý palác, ale ona to udělala s přehledem, vyhranou plochu odvážně ještě výrazně zmenšila umístěním sochy v levé třetině, čímž ale celkovému vyznění prospěla. Nepřekvapí, že krásná a promyšlená je i typografická úprava, na což jsme na Richterové známkách zvyklí. Je dobře, že k tisku byl zvolen ofset, v tom se autorce daří lépe než v technice kombinované (OTr+HT).

Určitým překvapením je, že ofsetem byla vytištěna i kresebná výzdoba obálky dne vydání, byť její podoba svědčí o tom, že návrh byl původně připravován pro rytinu. Je na ní zobrazen zasedací sál vlády, tedy prostora výrazně stavebně upravená počátkem protektorátu architektem Ladislavem Machoněm, autorem interiérů právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a mnoha dalších realizací.

Idyla však netrvala dlouho, v průběhu první světové války byla akademie přeměněna na nemocnici Červeného kříže s bezmála pěti sty lůžky. Studenti se sem po válce už nevrátili. Nová republika zrušila šlechtické tituly a část budovy zabrala pro své úřady, ve zbytku sídlil Ústřední svaz čs. studentstva. Nadace palác sice nadále formálně vlastnila a vybírala od institucí symbolické nájemné, k opětovnému naplnění Strakova odkazu však už nedošlo.

V roce dvacátého výročí vzniku republiky Zemský úřad nadaci zrušil a krátce po vzniku protektorátu se do bývalé akademie nastěhovala protektorátní vláda. Ta o tři roky později budovu nuceně prodala německému státu, který v ní umístil Zemský soud.

Po osvobození palác začal sloužit československé vládě, sídlil zde Úřad předsednictva vlády i samotný premiér, a tak je tomu od té doby dodnes. Je určitou ironií, že budova sto dvacet let nese název Strakova akademie, i když tomuto účelu sloužila jen necelá dvě desetiletí. Ale tak je tomu u nás i v řadě dalších případů, a nejen velkorysých odkazů a nadací a nejen v dobách nesvobody (z nadací je nejznámější

Razítko na FDC v jednoduché zkratce dobře symbolizuje eklektický styl budovy, používaný hojně na přelomu 19. a 20. století. Na reprezentativních stavbách byly v jeho rámci používány prvky různých uměleckých slohů a stylů, často i protikladných, tvořících tak nové, překvapivé kompozice.

Velkorysý odkaz hraběte Jana Petra Straky z Nedabylic tak vlastně nedošel naplnění, mimo kratičkou dobu existence akademie byla budova využívána k jiným účelům, a je tomu tak dodnes. FB